

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Michaeas.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

idacium. Impiorum plena sunt omnia: piorum
exiguus est numerus. Saepe magis uni credendum,
quam mille: nam paucorum est sapientia. O ca-
cum genus hominum, quando tandem hæc videbis?
aut quæ tandem lux penetrabit istos oculos? Nun-
quamne, nisi sero sapietis? Utinam adsit aliquis,
igneo Spiritu igneaque oratione Elias, qui charita-
tis ignem de cælo devocet, quo nostrarum precum
sacrificia exardescant, ut deinceps solus Jova ex-
tollatur.

MICHAEAS. I Reg. 22.

ARGUMENTVM.

Achabo Israelitarum Regi consulunt falsi
vates, ut Ramotha Galaaditicam urbem bello
adoriatur: fore enim, ut ea potiatur. At
Michæas vates contrarium prædicit, eamque
ob causam conjicitur in vincula.

*Achabus Israelitarum, Josaphatus Judæorum
Rex, Vates, Nuncius, Sedecias,
Michæas.*

Adsunt hic Vates, Josaphate, plus minus qua-
dringenti, quos ad explorandam Dei volun-
tatem censuisti accersendos. Jo. Video: super-
est, ut eos interroges. A. Quid mihi autores
estis, Vates? censetisne, ut bello Ramotha ado-
riar, an ab incæpto desistam? V. Nos vero cen-
semus, ut adoriaris: nam victoriam tibi annuit

Domini

Dominus. *I.* a) Num quis præterea hic est Jovæ vates, ex quo sciscitemur? *A.* Est item unus, sed b) quem male odi: quoniam nihil unquam mihi nisi sinistrum vaticinatur. Is est Michæas, filius Jemæ. *I.* c) Non decet Regem ita loqui: sed jube eum acciri. *A.* Tu siste huc nobis prope Michæam. *N.* Ita faciam. *S.* Videsne hæc Achabe, cornua ferréa, quæ ego fero? Hoc tu modo quasi cornu petes, & fundes Syros ad interneccionem: ita tibi per me futurum pollicetur Deus. *V.* Ita prorsus fiet. Aggredere sane Ramotha, feliciter pugnabis, eamque Dei beneficio capies. *N.* Cæteri quidem vates omnes, Michæa, Regi uno ore felicem successum peomittunt. Itaque d) censeo, ut tu quoque ei bene omineris, quemadmodum ipsi. *M.* e) At ego Deum immortalem juro, me ea solum dicturum, quæ mihi divinitus inspirata fuerint. *A.* Michæa, quæ est tua sententia? arma ne in Ramotha inferimus, annon? *M.* f) Quid ni? jam tibi victoriam annuit Jova. *A.* Quousque tandem mihi illudes? Te etiam atque etiam obtestor per nomen Jovæ,

I 3

- a) Piis (qualis erat Josaphatus) suspecti sunt falsi vates.
 b) Impii quia veritatem oderunt, veredicos quoque oderunt.
 c) Modesta reprehensio.
 d) Plerique multitudinem sequendam censent.
 e) Veraces veritate, non hominum multitudine morantur.
 f) Ironiz.

ne mihi quicquam nisi verum dicas. *M.* g) Num
verum audies. Vidi omnes Ifraelitas balantes in
montibus, sicut oves sine pastore solent. Atque
Jova, non habent isti dominos, inquit, redeant
suam quisque domum, cum bona pace. *A.* h)
Dixi ne ego tibi, eum nihil mihi nisi infaustum
prædicturum? *M.* Igitur audi certissimum ora-
culum. Vidi Jovam in solio suo sedentem omni
cœlesti exercitu dextra lævaque stipatum, atque
ita dicentem: Ecquis mihi in errorem inducet
Achabum, quo Ramotha ibi casurus, invadat.
Cumque alius aliud diceret, processit quidam spi-
ritus, qui stans ante eum: Ego, inquit, facturum
me recipio. Cui Jova: Quonam modo? Tum
ille. Aspirabo falsa omnibus ejus vatibus, quæ
dicant: Probe, inquit Jova, succedet: aggredere
negotium. Nimirum ex his liquet, i) omnes
istos tuos vates esse falso spiritu afflatos, & Deum
tibi male cogitare. *S.* k) Accipe colaphum pro
isto tuo mendacio. Nam qua ratione divinum
numen, cujus tu instinctu te loqui simulas, a me
emigravit, ut te docuerit? *M.* l) Tum scies,
cum tu trepidus te in intima penetralia penitus

g) Pii moventur obtestatione, quamvis mali sint, qui
obtestantur.

h) Mali verum sibi dici jubent: postea vero offen-
duntur.

i) Qui veris vatibus obtemperare nolunt, ii falsis digni
sunt.

k) Falsis vatibus nihil est audacius.

l) Falsi doctores cum iis penas dabunt, quos deceper-
unt.

abdes. *A.* Corripe Michæam, & eum deduc ad Amonem prætorem urbanum, & Joam regium filium: & jube meo jussu ^{m)} in carcerem concludi, atque ibi pane atro & aqua parce ac duriter pasci, ⁿ⁾ donec salvus redeam. *M.* ^{o)} Si quidem salvus redibis, nihil causæ est, quo minus dicar mentitus oraculum: atque equidem hoc clarissima voce omnibus inculcatum volo.

SENTENTIA.

Falsi vates (quorum ingens est numerus) dicere solent, quæ placeant hominibus, & imprimis assentari Principibus. Veri vates (qui pauci esse solent) assentari nesciunt, & improbis semper dura dicunt. Et quoniam improbi in hac vita dominari solent, fit plerumque, ut veritatis præmium vincula sint & neces. Nam obsequium amicos, veritas odium parit. O mundi potentes, utinam hæc in animos vestros demittatis!

SVNAMITIS. 2 Reg. 4.

ARGUMENTVM.

Elisæus ab hospita sua Sunamitide oratus, ejus filium revocat in vitam.

Elisæus, Gihezi, Sunamitis.

Ecce Sunamitidem illam, hospitam nostram, Gihezi: curre ei obviam, rogaturus, utrum valeat ipsa, & vir, & puer ejus. *G.* Faciam.

I 4

Salve

^{m)} Hæc dari solent a malis principibus præmia veritatis.

ⁿ⁾ Sibi polliceatur mali, quæ penes unum Deum sunt.

^{o)} Veritatis inconcussa constantia.